

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSA del. do SN Jacek Błaszczak (sprawozdawca)

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego **M. K.**
o wznowienie postępowania o odwołaniu skazanemu warunkowego zwolnienia oraz
o uchylenie prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 czerwca 2015 r., sygn. akt II AKz w .../15 utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w [...] z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt V Kow .../13 owz o nieuwzględnieniu wniosku w trybie art. 24 § 1 k.k.w. dotyczącego zmiany postanowienia Sądu Okręgowego w [...] z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt III Kow .../13, o odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia

p o s t a n o w i ł

- 1. wniosek pozostawić bez rozpoznania;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (Kancelaria Adwokacka) kwotę 738 (siedmiuset trzydziestu ośmiu złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za podjęte z urzędu czynności w sprawie o wznowienie postępowania;**
- 3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie sygn. III Kow .../12 wz, Sąd Okręgowy orzekł o warunkowym zwolnieniu M. K. z odbywania kary

pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B. Wydział V z dnia 31 sierpnia 2012 r., w sprawie sygn. akt VII K .../12.

W dniu 29 sierpnia 2013 r., w sprawie sygn. akt III Kow .../13 owz, Sąd Okręgowy wydał postanowienie o odwołaniu wobec skazanego warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania kary pozbawienia wolności.

W dniu 3 lipca 2014 r. ten sam Sąd odmówił skazanemu przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na wskazane wyżej rozstrzygnięcie. Postanowienie to M. K. zaskarżył, jednakże jego zażalenie nie zostało przyjęte jako złożone po terminie – zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego z dnia 9 stycznia 2015 r. sygn. III Kow .../13 owz. Zarządzenie to w wyniku kontroli odwoławczej zostało utrzymane w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. II AKzw .../15.

Niezależnie od powyższego M. K. wystąpił z wnioskiem o zmianę w trybie art. 24 § 1 k.k.w. postanowienia o odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014 r., sygn. III Kow .../13 owz, nie uwzględnił tego wniosku. Rozstrzygnięcie to utrzymane zostało następnie w mocy postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 9 czerwca 2015 r., sygn. II AKzw .../15.

W dniu 2 czerwca 2016 r. do Sądu Apelacyjnego wpłynęła prośba M. K. o wznowienie postępowania prowadzonego w sprawie odwołania wobec niego warunkowego przedterminowego zwolnienia, a stosowny wniosek w tym przedmiocie opracował ustanowiony dla niego obrońca z urzędu.

We wniosku o wznowienie postępowania obrońca skazanego, wskazując jako podstawę prawną art. 540b § 1 k.p.k., wniósł o wznowienie postępowania w przedmiocie odwołania skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia oraz uchylenie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 9 czerwca 2015 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania, w przedmiocie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia nie podlega rozpoznaniu w trybie przewidzianym w przepisie art. 540 § 1 k.p.k., ani też wskazanym w art. 540a k.p.k., 540b k.p.k., czy art. 542 § 3 k.p.k. Treść powyższych unormowań wskazuje na to,

że odpowiadają one ściśle jedynie postępowaniu rozstrzygającemu w kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonego. Stanowisko to jest ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1 – 2, poz. 10, z dnia 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03 R-OSNKW 2003, poz. 1290, z dnia 29 stycznia 2007 r., IV KO 118/07, LEX nr 346765, z dnia 17 września 2008 r., IV KO 108/08, OSNKW 2008, z. 12, poz. 99 oraz z dnia 28 marca 2012 r., IV KO 16/12 i z dnia 28 listopada 2013 r., IV KO 75/13 - niepublikowane).

W realiach rozpoznawanej sprawy obrońca w pierwszej kolejności wniósł o wznowienie postępowania w przedmiocie odwołania skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia, czyli odniósł się w istocie do rozstrzygnięcia pierwotnego, a mianowicie prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 sierpnia 2013 r. Wniósł też o uchylenie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 9 czerwca 2015 r., które nie dotyczyło wskazanego powyżej orzeczenia lecz postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 22 kwietnia 2012 roku, a które odnosiło się do odmowy skorygowania orzeczenia o odwołaniu warunkowego zwolnienia w trybie art. 24 § 1 k.k.w. Meritum tego aspektu procedowania związane było ściśle z zagadnieniem centralnym całego opisanego postępowania wykonawczego, czyli kwestią odwołania wobec skazanego warunkowego przedterminowego zwolnienia z wykonania kary pozbawienia wolności.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że okoliczności wskazane w art. 540b § 1 k.p.k. dotyczą rozpoznania sprawy na posiedzeniu, na którym zapadło orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie. W rozważanym przypadku było to posiedzenie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 czerwca 2015 r., a nie Sądu Okręgowego z dnia 29 sierpnia 2013 r. O terminie zaś posiedzenia sądu odwoławczego M. K. został powiadomiony prawidłowo, gdyż zawiadomienie wysłano na adres jednostki penitencjarnej w której przebywał (Areszt Śledczy w K.). Skazany pokwitował zawiadomienie o terminie posiedzenia sądu odwoławczego w dniu 18 maja 2015 r. (k. 164). Obecność jego przed Sądem Apelacyjnym nie była obowiązkowa.

Nota bene Sąd Okręgowy miał wszelkie podstawy do uznania wcześniej, że M. K. był prawidłowo powiadomiony o terminie posiedzenia w dniu 29 sierpnia 2013 r. w świetle obowiązujących przepisów prawa (k. 64 i k. 51).

W końcu zauważyć trzeba, że skazany złożył wniosek o wznowienie postępowania o odwołanie przedterminowego zwolnienia w dniu 2 czerwca 2016 r., tj. po upływie terminu zawitego określonego w art. 540b § 1 k.p.k., skoro akta z sądu drugiej instancji po rozpoznaniu zażalenia i wydaniu postanowienia w dniu 9 czerwca 2015 r. zostały zwrócone do sądu pierwszej instancji w dniu 10 czerwca 2015 r. z adnotacją, że odpis prawomocnego orzeczenia przesłano stronom, a więc i M. K. (k. 170).

Z tych też względów, nie wdając się w ocenę merytorycznej zasadności wszystkich podniesionych we wniosku kwestii, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji orzekając o kosztach sądowych na mocy obowiązujących przepisów prawa, w tym stawek adwokackich i treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.